Serduszko puka w rytmie CZA-CZA

OJCZYSTY – DODAJ DO ULUBIONYCH

Dlaczego „w rytmie cza-cza”, a nie „w rytmie cza-czy”? Pod koniec lat 50., kiedy Janusz Odrowąż pisał tekst piosenki śpiewanej później przez Marię Koterbską, nazwa CZA-CZA – zapisywana wówczas jako CHA-CHA – była jeszcze nowym zapożyczeniem, więc znajdowała się na etapie włączania się w system fleksyjny: najpierw funkcjonowała jako wyraz – cytat, z obcą pisownią i bez odmiany, ale szybko pisownia się spolszczyła, wyraz się przyswoił i zaczął być odmieniany. Współcześnie – jeśli już w ogóle piszemy o CZA-CZY, czyli tańcu towarzyskim i muzyce do tego tańca – to zapisujemy to słowo z łącznikiem (dywizem, kreseczką bez odstępów) przez cz (choć zapis przez ch też jest poprawny): cza-cza lub cha-cha. Możemy nie odmieniać – tak jak w piosence, warto jednak odmieniać, bo jest to bardziej naturalne – a jeśli odmieniamy, to wybieramy wersję spolszczoną: cza-cza, cza-czy, cza-czę, cza-czą i w liczbie mnogiej: cza-cze, czacz (z konieczności jako jeden wyraz), cza-czom, cza-czami, cza-czach.